

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pro pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 23.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 75.

V Ljubljani, v sredo 2. aprila 1890.

Letnik XVIII.

V prosep društva sv. Cirila in Metoda.

Jen v srdci zápal, chrabrost bohatýrů
A bodem vojsko netušených sil!
Sláb jenom ten, kdo ztratil v sebe víru,
A malým ten, kdo zná jen malý cíl.
Svatopluk Čech.

Odločilna za naše narodno živobitje sta in ostaneta šolstvo in jezikovna ravnopravnost. Dokler v tem oziru ni spojneno vse, česar zahteva narod naš, dotlej ni móči govoriti o konečni rešitvi narodnostnega vprašanja v Slovencih.

Bilanca, koja bi hotel slovenski narod v tem trenóti narediti, ni ugodna ne v šolskem, ne v narodnem oziru, temveč obratno jako tožna.

Po vseh končinah slovenskih pokrajin, zlasti pa v dvojezičnih krajih, pojavlja se nedostatek slovenskih ljudskih šol. Ondi potuje se sto in sto otrok slovenskemu narodu, in ni je obrane zoper to.

In kako je s to jezikovno ravnopravnostjo v krajih, kjer sta močnejša nemški in laški živeli, o tem nečemo tu razpravljati, ti odnošaji so le pre-dobro poznati.

Žalostni ti odnošaji prisilili so tudi narod naš, da se brani. Šolsko društvo sv. Cirila in Metoda pomoglo je doslej po svojih močeh k šolski in narodni organizaciji slovenskega ljudstva izdatno in je bilo vselej ondi na mestu, kjer je pretila nevarnost.

Bode li kedaj to drugače?

Dokler bode „Schulverein“ sestavno izpodrival slovenska tla, dokler bode društvo „Südmark“ s svojimi zakladi demoralizovalo slovenski štajar in dokler bode konečno v slovenskem Korotanu trajal zoper slovenske manjšine uničevalni boj za slovenskega življa obstoj, dotlej tudi mi ne bomo odložili orožja iz rok.

Govor, kojega je imel dr. Chroust (recte Hrust) povodom založenja podružnice „Südmark“ za spodnji štajar v Celji, poudarjajoč, da se bode društvo držalo nasproti Slovencem načela: „Keinem zulieb, aber auch keinem zuleide“, nas ne navdaja z za-

upanjem in nádejo, da se bodo ti odnošaji premenili v navedeni smeri. Odpor proti Slovencem v namešanih pokrajinah je strasten z nemške in laške strani in ni je nádeje, da bi se delovanje „Schulvereina“ in zdaj še društva „Südmark“ v gmotnem oziru omejilo in tako vsaj odstranilo jedro razprtij in narodnostne zavisti.

V duhu uvidevamo, da bode nemško šolsko društvo „Schulverein“, koje bode letos majnika meseca proslavljalo svojo desetletnico v gorenje-avstrijski stolici, v Lincu, s podvojeno silo poseglo v ponemčevanje slovenske dece, kar že naprej prorokuje nemško-nacijonalni tisek.

Gledé na to mora tudi nadalje s podvojeno močjo delovati naše slovensko šolsko društvo sv. Cirila in Metoda ter mora negovati narodni razvoj v dvojezičnih pokrajinah. Naš narodni obstanek terjal je in bode še zahteval mnogo žrtev v tem oziru. Nezagotovljena bodočnost našega naroda trka na duri, da pomnožimo svojo požrtvovalnost.

Ravno v poslednji dóbi se nam zdi, da je zanimanje za slovensko šolsko društvo nekoliko opešalo. Da bi bila to istina, navdajati nas mora povsem s togo. Saj je to društvo steber naših narodnih naporov, in žalostno bi bilo, ko bi to društvo, skrbeče za narodne pionirje, izgubivalo tál.

Dolžnost našega ljudstva je, da vse svoje moči osreduje v tem društvu. V oögled temu velikemu namenu morajo se povsem krajna vprašanja umikati v stran. Vsa podpora in požrtvovalnost našega naroda posvečena bodi temu prekornemu društvu.

Naše narodne zbirke se ne smejo cepiti in ne pešati. Samo tedaj, če vse vrste naroda našega pripevajo v dosego tega narodnega programa, smemo se nádejati, da bomo dosti močni in okrepljeni, odbijati vse strastne napade in navale naših narodnih protivnikov. Takega spojila, kakoršno je slovensko šolsko društvo, treba našim narodnim manjšinam, kajti brez njega bila bi naša defenziva, naša obramba povsem nedostatna. In v tem zmislu priporočamo društvo sv. Cirila in Metoda vsem Slovencem, kajti namen njegov ni kakor straža porenska, da bi to

branila, kar je bilo ugrabljenega sosedom, temveč da varuje in čuva po naših pradedih podedovano sveto slovensko imetje.

Društvo sv. Cirila in Metoda bode pa tudi v bodoče nezavedne budio, slabe krepilo, pogumne podpiralo na trnjevem potu, le tem načinom bomo vsako slovensko narodnostno manjšino, vsako slovensko selo na narodnem jezikovnem mejniku, katero napada nemški ali laški sosed, branili kakor junaci zaséko termopilsko.

Foreggerjeva volitev.

(Dalje.)

Njegova prevzvišenost gospod minister bogočastja je nedavno prepovedal nedolžni slovenski katekizem v ljubljanski škofiji. Kaj je bilo na njem strašnega in državi pogubnega, nisem mogel poizvedeti, a svetoval bi mu pa vsekako, da naj mu predloži dr. Foregger svoj prostozidarski katekizem. V njem bi našel g. minister kot svetovalec kronanega veličanstva strah in pogubo državi. Ne bom trdil, da ne govori omenjeni slovenski katekizem: Boga je treba bolj slušati kakor ljudi. Sedanji papež je nedavno poudarjal vernikom ta stavek, ki drugega sicer nič ne pravi, kakor kar se umeje samo ob sebi, namreč: Nikdo naj ne posluša človeka, če mu kaj neuravnega ukazuje. Deset milijonov katoliških mučnikov je potrdilo ta stavek. Katoliška cerkev prepoveduje maščevanje, zabranja revolucijo. Popolnoma nasprotno uči prostozidarstvo, katero ukazuje maščevanje, in stavi svojim kadoš-vitezem kot sveto dolžnost, na vse kriplje celo življenje zatirati svetovno in duhovsko oblast. To je svetla revolucija. Zgodovina spričuje, da so se prostozidarji in njih pristaši vdeleževali zadnjih sto let vseh revolucij od strašne francoske prekucije do najnovejše revolucije v Braziliji. Povsod začelo se je nasprotovanje altarju in končalo s prevrženim prestolom. V Braziliji se je godilo istotako z Dom Pedrom. Škof olindski je moral v ječo; mej tem so zasedli prostozidarji vsa najboljša mesta v armadi in mornarici, sestavili začasno vlado, postavili se pred Dom Pedra

LISTEK.

Izpovedanja bivšega prostomisleca.

(Spisal Leo Taxil. Iz francošine preložil Martin Žiltir.)

IX.

Húdo se širi.

Osnova. — La Lanterne. — La Petite République Française. — Dva rablja otrok. — Delavci hudega. — Defrokani. — Zavedni zapeljivci. — Prenapeteži. — Ne-sebičnost. — Protiklerikalni ustav v Montreuil-sous-Bois-u.

Ker sem bil izmed najbolj vnetih v razširjanju hudega, imam dolžnost pokazati osnovo, po kateri smo širili zlobnost.

Od začetka svojega vojskovanja zoper vero mislil sem, da moram posebno na to meriti, da moji spisi proderejo v mala mesta in vasi. Da to dosežem, sklenil sem posluževati se posredovanja najbolj razširjenih pariških in provincijalnih časnikov in jim dati zato veliko dobička.

Šel sem najprej k vodji časnika „Lanterne“, k gosp. Evgeniju Mayer-ju, in mu to-le predlagal:

„Vi ste v zvezi s tremi ali štirimi sto prodajalci v provinciji; pošljete jim vsak dan precejšnje število izvodov svojega časnika. Vsled železničnih tarifov jih imate pravico poslati vselej do gotovega števila kilogramov, katero število pa redkokdaj dosežete. No, jaz imam knjižice, katerih prodajo bi mogli Vaši prodajalci prevzeti; zakaj bi jih ne hoteli toliko določiti, da dosežejo Vaši časniški zavoji dovoljeno težo? Vi jih boste službeno (brez poštnine) pošiljali svojim prodajalcem; in ti bodo po preteku gotovega časa po ravno tistem potu nazaj pošiljali tiste, katerih bi ne prodali. Ta zveza bi vse stranke oprostila prevoznine in bi bila torej vsem neizmerno ugodna.“

Gosp. Mayer sprejme, in od takrat je prodajal svojim zaveznikom svoj časnik in še knjižure protiklerikalne knjižnice. Pozneje mu je dajala knjigarna „de la rue des Écoles“ od svoje strani zvezkov in knjižic, vse, kar je izdala, in pošiljatve „Lanterne“ so se kmalu izpremenile v pravo zasebno pošto. Tako je upravništvo časnika postalo oskrbnništvo knjigarstva.

Da se dobro razumejo koristi te zveze, je treba čitatelju vedeti nekatere podrobnosti knjižne kupčije v provinciji. Mali knjigarnar iz provincije se le

redkokdaj obrne naravnost do izdajateljev v glavnem mestu. Vzrok je prav priprost: splošno izdajatelj tem prodajalcem drugega reda prav malo dobička dovolijo, 30 od 100, včasih 25 ali le 20, ker velikost dobička je v razmeri z velikostjo naročil. Vsak teh prodajalcev pa na drobno prav malo razpeča. In tako, ko bi se ti prodajalci obračali naravnost do izdajateljev, požrli bi troški vožnine največji del njih zaslужka. Zánje je torej koristno, da naročajo svoje stvari pri kakem oskrbniku v Parizu, ki hodi okrog raznih izdajateljev, nakupuje vse knjige, katere potrebujejo njegovi klienti, in jih skupaj odpošlje; to zniža vožnino na nepomenljivo svoto.

Ker pa oskrbnik nakupi pri izdajatelju za več klientov na jedenkrat, in to koj plača, kakor je navada, dobi vse veliko ceneje, kakor bi dobil vsak posamičen klient.

Knjigarnar v provinciji in oskrbnik v Parizu sta jeden na drugega navezana; oba imata zaslужek pri tej zvezi.

Skrbno sem preiskal to vprašanje, in po mojih zvezah se je še spopolnil sestav navadnega oskrbnništva: odpadli so popolnoma troški prevažanja.

Nadalje je to dajalo malim knjigarjem v departementih dvoje važnih koristij: 1. ker so bili v

rekoč: „Minola je tvoja vlada.“ (Poslanec dr. vitez Kraus: To je priprosto.) Vsekako bi te lahko obglavili, kakor nekdanji Ludovik XVI., a to ni več v navadi. (Poslanec dr. Kronawetter: Brez potrebe!) Seveda ne. (Živahna veselost.) Šel je na ladijo (poslanec dr. Kronawetter: In se odpeljal. Živahna veselost), da, odpeljal se je čez morje v lepo mesto Lisabono. Tu si je kupil vozni listek in prišel v Cannes (poslanec dr. Fuss: In radi tega ne morete potrditi Foreggerjeve volitve!) da bi bival v deželi Francozov, daleč od Brazilijske, dokler ga ne pokopljejo tam, kjer počivajo kosti njegovih očetov — to je pač prav židovsko-nemško (veselost) — in čuti je bilo veselo šepetanje v gozdu časopisnih listov. Zakaj? Ker je ena republika več in en cesar manj. (Poslanec Fiegl: Tako je!) Kdor ni tega zapazil, ali se tako dela, kakor da ni zapazil, temu seveda ni pomoči.

Po mojem mnenju je dr. Foregger v jako slabem društvu. Mi Avstrijanci smo katoliki in hočemo ostati katoliki, in ne moremo imeti med seboj takega društva — vlada to sicer trpi — društva, katero ukazuje svojim udom boj na življenje in smrt proti katoliški cerkvi. Mi smo v monarhiji in si ne moremo misliti, da je avstrijsko-ogerska država republika s prostozidarskim načelnikom (Res je to! na desnici) in ne morem torej na noben način glasovati za verifikacijo g. dr. Foreggerja (Smeh na levi) in tudi ne bom glasoval. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. aprila.

Notranje dežele.

„Moravská Orlice“ piše o Auspitzu, katerega izvolitev je bila v državnem zboru ovržena: Auspitz je pravi tipus našega moravskega Nemstva, ki na našo žalost v čisto čeških mestih zna obvarovati svoje gospodstvo. Podkupljanje in strahovanje volilcev, ki so odvisni od nemških voditeljev — to so sredstva, katerim se morajo Nemci v Moravski zahvaliti za svojo oblast v čeških mestih. Upamo, da bode naša pravična stvar zmagala tudi ostale Auspitze v naši domovini.

Češko-nemška sprava. Dne 14. t. m. se zopet snidejo zaupni možje pri ministerskem predsedniku, da se dogovorijo o premembni volilnega reda za veleposestvo. Po vladnem načrtu bi se razdelilo nefidejkomisno veleposestvo v pet okrajev in bi ustavoverci v najugodnejšem slučaju od 54 mandatov dobili le 15. Liberalci pa zahtevajo sedem okrajev, v katerih bi utegnili dobiti 25 mandatov. Konservativna stranka, na čelu ji Schwarzenberg in Clam-Martinic, se upira temu. Vlada bode skušala posredovati.

Vnanje države.

Bolgarija. Napetost med Srbijo in Bolgarijo raste od dne do dne. Politični bolgarski krogi menijo, da Srbi nič dobrega ne nameravajo. „Bulgarie“ meni, srbski radikali nameravajo kot ruski marijonetje provzročiti boj, da se maščujejo za Slivnico. Če je boj neizogiben, sprejme ga Bolgarija, ker nima strahu pred njim. Sad boja bode nezavisnost, morebiti celo povečanje bolgarske države. — Ministerski predsednik se bode podal te dni v Lompalanko, da bode vse preiskal in se prepričal, kaj se vrši v tem skrajnem kotu Bolgarije.

Francija. Iz Pariza se poroča v „N. Fr. Pr.“ mej drugim: Pariški nadškof, msgr. Rihard, je govoril z dvema brentonskima vrednikoma o socialni

politiki cesarja Viljema II. tako-le: „Po mojem mnenju ni mogoče vere s socializmom v soglasje spraviti. Kdor bi hotel verouk s socializmom združiti, pregrešil bi se hudob. Socialisti hočejo, da se razdeli imetje in posestvo. Precej po tej razdelitvi ne bi bilo več družin, s kratka, nastal bi prevrat v človeški družbi, kar Bog varuj. Bog je vredil svet, in te vredbe ne bode nič premenilo. Bog je ustvaril bogatino in siromaka, to je tako bilo, je in bode. Ali se spominjate one tako zvane „velike“ revolucije, ali je pa kaj izpremenila? Ali ni še dandanašnji istih mogotcev, istih revežev, istih socialnih razlik? Ali je sedaj več človekoljubja na svetu? Isti uspeh kakor revolucija imel bi socializem. V stvarstvu božjem vrše se prekucije, ki minejo in nič ne izprememajo.“ Vrednika sta vzela v misel prejšnjega papeža Pija IX. in sedanjega sv. očeta Leona XIII., ki sta se oba pečala s socializmom. Nadškof odgovori, da se papež ne spušča na nevarno pot in da se nemški cesar moti, on je na krivi poti; na široko je odprl vrata socializmu, kateremu bo končno sam podlegel. Vrednika sta omenila nemške armade, s katero bi cesar Viljem zatrl največje prekucije. Nadškof je omenil, da bi bilo za nemškega cesarja mnogo boljše, da ni nastopil te poti. Če bode cesar pospeševal ali pa zatiral socializem, posledica bode ista. Izgubil bode ali krono ali poljudnost. Vrednika sta rekla, da bi cesar le kake zmešnjave na vnanje ne prouzročil, na kar je izgovoril nadškof pariški: „Potem bode Bog odločil.“

Nemčija. Dne 30. t. m. je bil shod v Berlinu, kateri naj bi sklenil izjavo za Bismarcka. Predlagalo se je, da se postavi v Berlinu in Friedrichsruhu knezu Bismarcku spomenik in založi dobrodelna ustanova. Odkar je Bismarck Berlin zapustil, širijo se čudovite vesti. Od mnogih strani se poroča, da ni prostovoljno knez Bismarck odločil državne službe. Cesar obnašal se je bajé dan za dnevom hladneje, tako, da je vprašal Bismarck cesarja, če mu je morebiti na poti. Bismarck se je hotel odločiti za ostavko še le po sejah državnega zbora, a cesar mu je poslal ukaze, da takoj odloži službo. Tako poročajo „Grenzboten“, „New-York Herald“ itd. — Iz Friedrichsruha se poroča: Baklade v čast knezu Bismarcku se je vdeležilo na tisoče hamburških meščanov, kupčevalcev, pravnikov, učenjakov in rokodelcev. Pol ure dolg spreved je šel mimo stanovanj Bismarckovega. Knez Bismarck je stopil na ulico, pozdravil odbor, svoje slavlilce, ter poudarjal svoje prijateljstvo do Hamburčanov. Predsednik odseku, dr. Nolte, zahvaljeval je kneza Bismarcka za vse, kar je Nemčiji v prosveto in čast storil. Njegovo ime bode svetilo v razvoji nemške države na vekov veke. Končno želi dr. Nolte knezu Bismarcku, da bi še dolgo živel in tudi zanjeprej za Nemčijo deloval. Bismarck je zahvalil dr. Nolteja za to čestitko. — Državni zbor prične svoje seje še le okoli 20. dne t. m., ker niso še izvršeni predlogi o vojaških zadevah. Z veliko napetostjo pričakujejo cesarjevega govora, od katerega upajo važnih pojasnil.

Belgija. Na vseučiliščih v Brusliji je društvo socialistiških dijakov. Društvo šteje 80 članov in dobiva od dne do dne več somišljenikov. Nedavno je imel ta nepridiprav z dvema drugima društvoma, namreč radikalsko „Reformé“ in socialistiško „Peuplé“ pojedino. Vseučilišnih profesorjev Denisa in Greefa ni bilo, dasiravno so ju pričakovali. A navdušenje svoje za društvo je profesor Denis vsakako skazal, kajti poslal je pisanje, katero so z veseljem prebrali in odobraval. V tem pismu poudarja, da je on stari socialist in da je z dušo in telesom pristaš vednostnega socializma. V duhu je pri vrljem društvu z enakimi željami, pozdravlja z radostjo jutranjo zarjo približajočega se socializma in ne bo umrl, dokler mu ne zasije njegovo solnce. „Journal de Bruxelles“ piše povodom tega dogodka: Čestitamo bruseljskemu vseučilišču, čegar profesorji vzgajajo

Poslednjič je prodal izdajatelj desetkrat več svojih priobčenj, kakor bi jih bil brez te zveze. „Lanterne“, radikalski list, pa ni bil jedini republikanski časnik, kateremu se je zdel bistroumen ta sestav, in je tako preplavaljal občinstvo z mojimi in z mojimi sokrivnikov spisi. „La Petite République Française“, oportunistički list, jo je posnemal, in tudi on je bil očaran od denarnih uspehov tega ravnanja.

Oba, intransigenti in zmerni, stojita na neverškem torišču. Potem pa, ali je treba še praviti? Denarna stran te kupčije je „Lanterne“ in „La Petite République“ vlekla na sé. Kdo bi si mislil, koliko dobička jima je dajala antiklerikalna knjigarna?

„Lanterne“ je neslo na mesec tri do štiri tisoč frankov čistega, in k temu še pride dobiček njenih prodajalcev. „La Petite République“ si je tudi nekako toliko pridobila.

Pa to še ni vse. Ravno to zvezo so sprejeli najbolj razširjeni republikanski časniki v provinciji. Konservativci so mnogokrat ugibali, kako more priti to, kar izdaje knjigarna „de la rue des Écoles“, v najmanjša sela. Rad jim sedaj odkrijem to skrivnost, ki nima vzgleda v preteklosti. (Dalje sledi.)

mladino v duhu socializma. No, lepega zaroda moremo pričakovati.

Anglija. Angleški listi pohvalno pišejo o vspehu berlinske konference glede na delavsko vprašanje. Pričakovati nam je, pravijo, najugodnejših posledic. „Morning Post“, „Times“, „Daily Telegraph“ zahvaljujejo nemškega cesarja, da je sprožil to idejo človekoljubnosti.

Izvirni dopisi.

Iz Vuzenice, 31. marca. V soboto 29. marca bil je za Vuzenico žalosten dan. Vse je skupaj vrelo in neka resnoba se je vsakemu brala na obrazu. Kaj pa je bilo? Iz vseh krajev prihajali so z venci, da k poslednjemu počitku spremijo truplo spoštovanega g. Andreja Rotnerja, nadučitelja vuzeniškega, katerega je božja previdnost nagloma poklicala s tega sveta. Zbralo se je neizmerno veliko ljudstva; iz Marnberga in Mute prišli so pevci ter pred hišo in na grobu zapeli žalostinki. Veličastno in sree pretresujoče so odmevali njihovi glasovi — v žalostnih srcih. Spreved je vodil domači prečastiti in mnogozasluzni gospod dekan; s svojo navzočnostjo pa sta nas počastila tudi veleč. g. Jazbec, dekan marnberški in č. g. Vozu, župnik šentjanski. Spreveda se je vdeležila šolska mladina, gospodje in gospe različnih stanov. Krsta bila je okrašena z lepimi venci in trakovi, katere je podarila rajnkemu prijateljska, hvaležna roka.

Rajnki se je rodil v Lembahu l. 1845.; služboval je v Ljutomeru, Mariboru, Celji, Slovenjem Gradcu, v Sentjani pri Dravogradu. — Naposled pa je dobil nadučiteljsko službo v Vuzenici, tu se oženil in vedno kot marljiv, vzgleden učitelj ostal zvest sin slovenske matere. Bil je večkrat nevarno obolel in velike bolečine je trpel zavoljo svoje noge, a vedno je bil vdan v božjo voljo in z največjo potrpežljivostjo prestajal, kar mu je bilo poslanega od božje previdnosti. — Pretekli advent ga je bolezen hudo napadla, in vže je mislil, da je z njim pri kraju. „Mislim“ dejal je rajnki, „letošnje leto je moje zadnje!“ In kdo bi si bil mislil, da je mož prav imel? Zboljšalo se mu je, na videz se zacelila noga — a potegnilo mu je na sree in 27. marca — ob jedni uri po kosilu, ko ravno hoče iti v šolo, vstane, zvrtil se mu v glavi in mrtev se zgrudi v šoli na tla. — Zdravniška pomoč bila je prepozna. Andrejevo sree ni več bilo — bil je mrtev. Tako tedaj, dragi Andrej, končal si svoje mlado življenje, zapustil si nas osamljene. Slovenski narod izgubil je v tebi dobrega, vrlega, zvestega sina, šola pridnega, vnetega učenika, cerkev vernega katoličana. S svojo značajnostjo pridobil si si mnogo spoštovateljev in ljubiteljev, saj te je spoštovala vsa duhovščina. Akoravno si veliko trpel zavoljo svojega verskega in narodnega prepričanja, vendar bil si vedno neupogoben hrast s svojo trdno voljo — zato upamo, da zdaj prejmeš svoje plačilo v nebesih, kamor ne seže srd ne sovraštvo nasprotnikov.

Da, bil si trpin na zemlji, dragi Andrej, vse svoje življenje; solnce mirnih dni ti je le redko sijalo, ker borba za svete ideje, za vero, dom in cesarja, to je bilo tvoje geslo. Našel si sedaj mir in pokoj, česar si poprej v življenji tako želel.

Zemlja domača, zemlja slovenska, katero si ljubil do konca, je sprejela Tvoje truplo v svoje materino krilo, kjer toliko slovenskih sinov počiva v prezgodnjem grobu. Tam počivaj mirno tudi Ti, zlata duša!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Dne 1. marca 1890.

Navzočnih je 19 odbornikov, overovateljska zapisnika imenuje g. župan odbornika gg. Dolenca in Nollja. Dalje naznani predsednik, da je c. kr. deželno predsedstvo naznanilo mestnemu zastopu, da bode veliko soboto popoldne ob 4. uri v tukajšnji stolni cerkvi slovesno vstajenje oziroma spreved, katerega se bodo vdeležili c. kr. uradniki deželne vlade; župan povabi vse mestne zastopnike, da isto storé. Grof Hohenwart je pismeno zahvalil mestni zastop na čestitanji povodom odlikovanja ter obljubil, da bode s svojimi močmi zastopal koristi mesta ljubljanskega. Ker se je g. dr. J. Vošnjak odpovedal mestnemu odborništvu, nasvetuje odbornik g. dr. vitez Bleiweis, naj se odpoved z obžalovanjem vzame na znanje in razpiše dopolnilna volitev v drugem razredu. Namesto odbornika gosp. Kleina, ki je odpotoval za dlje časa v Carjigrad, izvoljen je odbornik g. Fr. Povše predsednikom volilni komisiji za tretji razred. Za odmerjenje vo-

naračunski zvezi s časnikom, ni jim bilo treba več naprej plačevati zvezkov in knjižure; 2. niso bili več v nevarnosti izgube, ker je časnik, posredovalec nakupa izdajateljevih priobčenj, nazaj vzel neprodano blago, da ga zopet od svoje strani vrne izdajatelju, ali ga brez troškov pošlje drugim prodajalcem.

S takim prodajanjem na debelo in na drobno nihče ni imel izgube; na vseh straneh je bil dobiček. Najmanjši vaški kramarji, prodajalci papirja, tobaka itd., ki so doslej imeli na prodaj le časnik kot neki dodatek, preskrbeli so se s knjižurami, zvezki, sešitki in podobami, kakor knjigarnarji glavnega okraja. Ker je odpadel strah izgube in se pomnožil dobiček, jih je vsaki dan bolj zvezal z dobičkom časnika, po katerem jim je od dne do dne rastle dobiček pri nadrobnejem razprodajanju.

Pa tudi časnik je dobival moči po vedno rastoči gorečnosti svojih prodajalcev; tudi njemu je neslo to obilo evenka. Dobitek, katerega je dovolila antiklerikalna knjigarna „Lanterne“ za njeno posredovalno kupčijo do svojih prodajalcev, je bil pa res velik, kakor do takrat ni bil v navadi pri izdajateljih: 40 od 100.

jaških pristojbin sta izvoljena gg. Ravnihar in vitez Zitterer.

V imenu finančnega odseka poroča podžupan V. Petričič o skontrovanju mestne blagajnice dne 27. decembra 1889 ter naznanja, da se gotovina in vrednostni papirji vjemajo s knjigami, kar naj zbor vzame na znanje.

Dr. Staré poroča o prošnji vseučilišnika Josipa Mantuanija za podporo v svrhu nabiranja gradiva za životopis glasbenika Jakoba Galusa (Petelina). Ko je odbornik Ravnihar pojasnil, da g. Valenta v imenu „Glasbene Matice“ tudi nabira gradivo za dotični životopis in da se bode „Glasb. Matica“ dogovorila z J. Mantuanijem o gradivu, bila je prošnja odklonjena.

V. Petričič poroča o prošnji mestnega ujetničarja za nagrado ter nasvetuje v imenu finančnega odseka 30 gld., kar obvelja.

Po kratkem razgovoru so bila brez premembe potrjena določila za dobivanje vode iz novega mestnega vodovoda. Določila se glasé:

§ 1. Iz mestnega vodovoda je vsakemu dovoljeno dobivati vode, in sicer:

1. za navadno domačo potrebo, t. j. za pijačo, kuho in snaženje;

2. za obrtne in poljedelske namene.

§ 2. Za domačo porabo (§ 1., odstavek 1.) oddaje se voda brez posebnih pristojbin, ampak plačevati je le tiste, ki so določene po deželni zakoniku št. iz leta 18

V obrtne in poljedelske namene (§ 1., odstavek 2.) pa se oddaje voda po merjeni ali dogovorjeni množini in po ceniku, razglašenem od mestnega magistrata dné

§ 3. Kdor hoče iz mestnega vodovoda dobivati vode, mora to naznaniti mestnemu magistratu, na kar dobode napovedno polo. V njej mora vse razpredelke primerno napisati in pristaviti, da so mu znani vsi pogoji o napeljavi in oddaji vode ter da se jim brez pridržka udaje.

§ 4. Mestna občina dá po svojih organih pregledati dotične prostore, da se preveri, če so zapiski o njih v napovedni poli istiniti. Po tem ogledu ukrene vodovodno vodstvo, na kakšen način bode gospodar dobival vode.

Zato in tudi zaradi poznejšjega prigleda že gotovih vodovodnih naprav morajo vsi prostori, po katerih bodo provedene cevi, vedno pristopni biti vodovodnim organom.

§ 5. Za navadno domačo potrebo (§ 1., odst. 1.) določuje se v porabo naslednja množina vode:

Za stanovanja do 250 gld. letne stanarine po 300 litrov na dan ali po 9 kub. metrov na mesec, od 250 do 500 gld. po 450 litrov na dan ali po 13.5 kub. metrov na mesec, nad 500 gld. po 600 litrov na dan ali po 18 kub. metrov na mesec.

Da se konstatuje, koliko se potroši vode v kaki hiši, v to služi za merilo ves njen mesečni potrošek, kateri se mora ujemati s svoto posameznim stanovanjem dovoljenih množin vode. Presežek te skupne množine se bode smatral za večji potrošek, ki ga bode posebe plačati. Mesto ljubljansko si (zaradi revizije) pridržuje pravico, da sme povsod tam, koder se mu vidi potrebno, dati ob troških hišnega gospodarja napraviti vodomere. Če kaže vodomere ob mesečnem pregledu, da se je preko dovoljene množine potrošilo vode, zaračuni se gospodarju ta večji porabelek z 0.12 gld. od kubičnega metra.

§ 6. Potrošek vode v obrtne in poljedelske namene določuje se z vodomeri. Sestavo ter postavljanje in vzdrževanje vodomeroz pridržuje si mestna občina.

§ 7. Mesto dá ob stroških dotičnih gospodarjev navrtati cestne cevi ter izvesti vodovode do vodomera ali do glavne zaporne pipe v hišah.

Vodomere in glavno zaporno pipo oskrbi tudi mesto.

Lastninsko pravico do tega dela vodovoda ima mesto ljubljansko; zato pa mora skrbeti, da je ta del tudi vedno v dobrem stanu.

§ 8. Po hišah in zemljiščih (od glavne pipe ali vodomera dalje) morajo si gospodarji sami oskrbeti in vzdrževati vodovodne naprave.

Vendar se jim je pri tem natančno ravnati po posebnem pravilniku, ki je določen za izgotavljanje hišnih vodovodov. Vrh tega so dolžni vodovode po svojih zemljiščih vzdrževati v popolnoma dobrem stanu in dati nemudoma odpraviti ob svojih stroških vsak nedostatek, naj si bodo nedostatki njim ali mestu v kvar.

Mesto, oziroma vodstvo mestnega vodovoda, sme vsak čas po svojih organih dati pregledati in preizkusiti notranjo vravnavo zasobnih vodovodov.

Ako so izdelani slabo, ali ne po izdanih propisih, dati je takoj nedostatke odstraniti, če ne je vodstvo mestnega vodovoda upravičeno, dotok v take vodovode popolnoma zatvoriti.

§ 9. Če gospodar namerava po zasobnih vodovodih kaj prenarediti, mora to preje pismeno naznaniti vodstvu, in prepovedano je strogo, zasobne vodovodne naprave prenapravljati brez pritrdila mestnega.

§ 10. Če kedaj prestane dotok vsled potrebnih del pri mestnem vodovodu ali zato, ker se je ustavilo sploh dovajanje vode, to ne daje pravice zahtevati odškodnine od mesta, pa tudi ne, če kdo trdi, da ne dobiva dosti vode, ali dovolj dobre, ali ne toliko, kolikor je želi.

§ 11. Vodomere priskrbuje in postavlja mesto samo ob svojih stroških, dotični hišni gospodarji ali obrtvalci morajo pa plačevati vodomersčino, ki se ravna po kalibru vodomera ter je razvidna iz cenika.

§ 12. Vodomere morajo biti postavljeni v kakem zapiralnem in nemraznem prostoru, a do njih smejo le vodovodni organi.

Vsak konsument ima pravico v pričo mestnih organov preveriti se, da so z vodomera posneti izkazki pravi in resnični. Če lastnik zasobnega vodovoda dvomi, da vodomere prav kaže, lahko zahteva, da se mu vodomere premeni in v mestni preizkušalnici preizkusi. Ako je videti, da je vodomere preko dopuščene nenatančnosti ($\pm 4\%$ pri normalnem pretoku) napačen, plača mesto stroške za premeno in preizkušnjo, vže plačane vodarine pa ne vrne. Ako [pa] [ga] preizkušalci izpoznajo za rabnega, mora zasobnik sam poravnati te stroške.

§ 13. Vodarina se plačuje v štirih enolikih obrokih ob začetku I., II., III. in IV. četrtletja solnčnega leta. Po vodomere oddajano vodo in kakove večje potroške (gl. § 5.) je plačevati konec vsakega meseca (za bolj malo tudi konec vsakega četrtletja).

Vodomersčino je takoj potem, kadar se postavi vodomere, v četrtletnih naprejšnjih obrokih poplačati. Za kako začasno dobivanje vode plačati je praviloma precej ob zglasitvi, lahko pa se je gledé tega plačila tudi kako posebe dogovoriti.

Vse je plačevati pri mestni blagajnici ljubljanski. Če dobivalec vode nad 14 dni po doteklem roku ne plača, sme mesto 6% ne zamudne obresti zaračunati. Kadar pretekó 3 meseci, pa ni zastanek poravnati, zapre se dotok popolnoma.

§ 14. Tistim, ki imajo zasobne vodovode, prepovedano je izrecno, oddajati vodo v porabo izven svojega posestva, tudi ni smeti vode rabiti v noben drug namen, nego za kateri je bilo naznanjeno mestu (§ 1., odstavek 1. in 2.).

Strogo je prepovedano, kakor si koli bodi napačno ravnati, brez potrebe pipe puščati odprte ali ne trdno jih zapirati, objestno pokvarjati vodovodne naprave, oddajati vodo ljudem, ki ne stanujejo v hiši, neresnično izpovedovati itd. Če se kaj takega zgodi, sme mesto po svojih vodovodnih organih ustaviti vodo.

§ 15. Kadar nastane ogenj, treba po zasobnih vodovodih sosednjih zemljišč pozapreti vse pipe, če se ne rabijo za pogasitev požara, in gospodarji ali obrtvalci so dolžni, dokler gori, svoje vodovode dati gasilcem v porabo.

Gospodarjem, ki dobivajo vodo po vodomere, odpiše vodovodno vodstvo s tem provzročeni, izkazani večji porabelek vode od izmerjene množine.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

(Shod slovenskih državnih in deželnih poslancev.) Kakor znano, sprožena je bila misel, naj bi se sošli v Ljubljani državni in deželni poslanci iz vseh slovenskih pokrajin, da bi sestavili nekaj skupen program z ozirom na krajevne razmere. Že pričetkom meseca januarja t. l. so se v Ljubljani bivojoči poslanci razgovarjali o tem shodu ter sklenili, da se shod skliče o Veliki noči. Včeraj popoldne so se vsled povabila klubovega predsednika g. ces. svetovalca Murnika zopet sošli ter po vsestranskem posvetovanju sklenili, da se z ozirom na raznotere važne okoliščine shod odloži ter skliče nepreklicno tekom poletja.

(Vodomet pred „Rudolfinom.“) V včerajšnji seji mestnega zbora je odbornik Hribar v imenu vodovodnega odseka poročal o predlogu, da se v

„Zvezdi“ naredi vodomet, katerega troški bi znašali do 3000 gld. Proti temu predlogu so govorili odborniki dr. Gregorič, Gogala in dr. Staré, češ, da je v „Zvezdi“ premalo prostora; vodovod bi oviral prehod in bi se tudi ne videl iz-med dreves. Predlog sta zagovarjala odbornika vitez Zitterer in prof. Zupan. Predlog, da se sploh naredi vodomet, je bil sprejet; drugi predlog gledé na prostor pa je bil sprejet v tem smislu, da se ne naredi v „Zvezdi“, temveč pred deželnim muzejem.

(Umrl) je v St. Petru pri Novem Mestu dné 1. t. m. tamošnji č. g. župnik Janez Romé, rojen 1. 1828. na Polici. Župnikoval je v St. Petru nad 19 let. R. I. P.!

(Vrhovni nadzornik pehote.) fzm. bar. König, pripeljal se je včeraj popoldne v Ljubljano in nastanil v hotelu „pri Slonu“. Danes je nadzoroval tukajšnji pešpolk.

(Iz Planine) na Notranjskem se nam poroča, da je knez Windischgrätz te dni poslal z graščine Neszviecz na Litavskem, kjer se je vdeležil lova pri knezu Radzivilu, štiri mlade medvede na svojo graščino Haasberg, kjer jih sedaj pitajo z mlekom iz steklenice. Prijetno jih je gledati, ko se igrajo in prekucujejo. Ko odrastejo, pridejo v obzidan medvedjak, v katerem je vsem obiskovalcem Planine znani medved „Miško“ predlanskim poginil. V ograjenem zverinjaku poleg grada so tudi štirje jeleni. Knez je poslal jelena in košuto z Ogerskega v Haasberg; sedaj ima že dva mladiča. Ko se bode število pomnožilo, izpustil jih bode knez na prosto, da se v gozdu temnega Javornika razplodi nekdanji ponosni kralj naših gorá.

(„Prvi narodni dom v Rudolfovem.“) [Konec.] Istina je, da so se temu podjetju stavljale razne zapreke. L. 1884. in 1885. se je kazal živahen promet; potem je društvo dve leti slabo napredovalo. L. 1888. pa je osnivalni odbor sklenil najeti popotnega agenta, da bi širil zanimanje tudi v drugih narodnih krogih po vseh slovenskih pokrajinah. Isti je pohodil vse važnejše kraje in v teku treh mesecev spečal nad 20 delnic, in kar je še manjkalo, nabralo se je med novomeškimi domoljubi. — Kakor je razvidno iz računov, posodilo je delniško društvo čitalništemu društvu skupaj 5698 gld., da je zadnje moglo plačati najnujnejše dolgove in stavbine troške dogotovljenega poslojja. Od navedene svote je 5300 gld. na poslojji „Prvi narodni dom“ zastavno zavarovanih. Za obresti do konca leta 1888. se je delniškemu društvu zastavilo premično premoženje, katerega vrednost trikrat presega svoto zaostalih obresti. Za 311 gld. 30 kr. se je nakupilo nekoliko srečk, katerih vrednost nadalje bolj narašča ne gledé na mogoče dobitke. Nadalje se je prevzela pupilarno varna tirjatev 400 gld. potom cesije, preostanek se je naložil deloma v ljubljanski mestni in deloma v kranjski hranilnici; le kar se je v zadnjih dneh vplačalo, še ni naloženo in se bode gotovina porabila za posojilo, za katero prosi vnovič čitalniško društvo, da se reši drugih zavez in da ohrani poslojje prvotnemu namenu, ako se posojilo dovoli. Da bode moglo čitalniško društvo amortizovati pred zgoraj navedeno terjatvijo delniškega društva „Prvi narodni dom“ v Rudolfovem 5300 gl. vknjiženo terjatev mestne hranilnice ljubljanske, prosi ono, da bi se ne samo od novega posojila, ampak tudi od prejšnjega posojila ne zahtevalo več kot 3% obresti. — Ker po amortizaciji delniško društvo večjo varnost doseže in je ravno namen tega društva narodni zavod rešiti, priporoča se, da se ponudba sprejme in da se obresti od 5 na 3%, znižajo od onega trenutka, ko postane čitalnica lastnica vsaj petdesetih delnic. — Natančni račun se razvidi iz računskih sklepov za leto 1889. in I. četrtletje 1889; iz bilance je razvidno, da je društvo aktivno, in ker je zanaprej tudi redno plačevanje obresti od strani čitalniškega društva zagotovljeno, začelo se bode izplačevanje kuponov po občnem zboru. Iz priloženega izkaza in imenika delničarjev se razvidi, da je bilo delnic vplačanih do konca leta 1886. 79, do konca leta 1887. 27, do konca leta 1888. 13, do konca leta 1889. 20, in leta 1890. do občnega zbora 61; skupaj 200. — Občni zbor je enoglasno sklenil: 1. Delniško društvo se izjavi za konstituirano. 2. Poročilo o delovanju osnivalnega odbora se sprejme na znanje in se odobri. 3. Račun za leto 1889., računski sklep do 18. marca t. l. in bilanca se odobré in osnivalnemu odboru dá absolutorij. 4. Iz premoženja delniškega društva se posodi vnovič svota 3000 do 5000 gld. čitalniškemu društvu v Rudolfovem na 3% obresti in proti za-

varovanju na društvenem poslopiju „Prvi narodni dom“. 5. Obresti od dozdanejšega posojila 5300 gld. se znižajo od 5 na 3%, ob enem z oddajo novega posojila. Glavnica se čitalniškemu društvu ne od-pove, dokler se bodo obresti redno plačevale; v sodnijski poravnavi 16. maja 1889, št. 10.521 pri-znana svota na obrestih do konca leta 1888. in na troških znašajoča 722 gld. 67½ kr. odloči se za neobrestovani rezervni fond; obresti od 220 gld. se do konca leta 1888. opusté. Obresti za leto 1889. in naprej se poračunajo z najemščino od društva čitalnica nakazano pri mestni blagajnici, dokler najem traja. 6. Dividenda za leto 1887. in 1888. se določi na 3% po odbitku 10% za rezervni fond po § 25. pravil in se izplača za kupone 18. dec. 1888 istim, ki so celo delnico do konca l. 1886. vplačali, in za kupone 18. decembra 1889 istim, ki so celo delnico do konca l. 1887. plačali, po 1 gld. 35 kr. od kupona proti vložbi dotičnih kuponov iz dohodkov leta 1890.

(Iz Most) pri Komendi se nam poroča z dné 1. t. m.: Včeraj popoldne smo tukaj imeli nevihto v pravem pomenu besede. Že predpoludne so se zbirali na planinah temni oblaki, nebo se je obla-čilo in lahak pomladanski grom se je oglašal. Za-čelo je liti, usula se je drobna toča in gromu je sledil tresk. Treščilo je v hišno poslopje U. Kepeca, katero je pogorelo. Sreča, da je med ognjem lilo in je sapa gnala plamen na ugodno stran, sicer bi bila v ognji kopa slamnatih streh. Posestnik je bil za-varovan. Med treskom so bili pred pečjo pri ognji ženska in dvoje otrok. Ostali so nepoškodovani.

(Modri delavci.) Preteklo nedeljo zborovali so v Gaudenedorfu pri Dunaji jirharji. Zbralo se jih je prav veliko, večinoma pomočnikov, da se posve-tujejo o predlogu pariških socijalnih demokratov: dné 1. majnika vsakega leta ne delati in zahtevati le osemurno delo na dan. Slednjič so jednoglasno sklenili: „Pomočniki-jirharji na Dunaji in okolici ne sprejmó 1. dan majnika za dan praznovanja, ampak delati bodo ta dan tako, kakor vse delavne dni.“ O predlogu: „tirjati le osemurno delo“, preide skupščina na dnevni red. — Dobro dé človeku, sli-šati o toliko previdnih delavcih, ki se ne dajo za-peljati tujim hujskačem. Bodo li tuji zapeljivci pre-skrbeli delavca, če ob takem prekucijskem prizade-vanju delo zgubi? Mesto za prvi dan majnika naj si delavci prizadevajo za to, da jim ob nedeljah in praznikih nikjer ne bo treba delati.

(Telovadno društvo „Sokol“) priredi dné 7. aprila t. l. (velikonočni ponedeljek) v deželni redutni dvo-rani veliko javno telovadbo. — Vspored: 1. a) „Redne vaje druge vrste in redne in proste vaje tretje vrste na drogu“, izvršuje celo telovadno osobje „Sokola“; b) „redne in proste vaje četrte vrste na drogu“, izvršujejo predtelovadci „Sokola“. 2. „Skupine na drogu“, izvršujeta predtelovadca „Sokola“, brata Mat. Benčan in Ivan Vernik. 3. „Redne in proste vaje na bradlji četrte vrste“, izvršujejo predtelovadci „Sokola“. 4. „Nastop japa-neških glumačev s svojimi nedosegljivimi vajami“. 5. „Skupine akrobatov na bradlji“, izvršuje dvojica, četvorica in petorica telovadcev „Sokola“ v akro-batski obleki. 6. „Babilonski stolp“, 8 metrov visok, velika skupina, izvršuje trideset telovadcev „Sokola“, deloma v akrobatski obleki. — Vstopnina: Sedež prve vrste v parterji 80 kr., druge vrste 50 kr.; se-dež na galeriji 30 kr.; vstopnina za parter in ga-lerijo 30 kr. — Sedeži se dobivajo vsak dan v pro-dajalnici g. Miroslava Soss-a in pri čitalničnem kustosu (trafiki) in na dan predstave zvečer pri bla-gajnici. — Blagajnica se odpre ob polu 7. uri. Za-četek ob polu 8. uri zvečer. — Pri predstavi svira vojaška godba domačega pešpolka baron Kuhn št. 17.

(Na dunajskem vsenčilšču) je bilo v zimskem semestru 6060 slušateljev, in sicer bogoslovcev 241, juristov 1966, medicincev 3105, filozofov 748.

(V Kranji) dobé, kakor se poroča, v kratkem tiskarno.

(V Ilirski Bistrici) je razpisano mesto okrož-nega zdravnika s 700 gld. letne plače. Prošnje do 20. aprila deželnemu odboru kranjskemu.

(V Olševku) je v ponedeljek zjutraj pogorelo dvoje gospodarskih poslopj z jedno kočjo. Škode je do 1200 gld.

Raznoterosti.

— Prodani otroci. Iz Tridenta se poroča: Pred nekimi dnevi je prišel vlak iz Italije v Alo. Policija je našla v jednom kupeju tretjega razreda

moža in pet jokajočih dečkov. Omenjeni mož je pri-znal, da je dobil v Italiji dečke v zamenjavo za olje. Imel jih bode bajé, da bodo prodajali mavéne kipe v Hamburgu. Žalostna resnica, da se vsako leto v Italiji prodá več otrok. Sirote prodane v tu-jino največ pomanjkanja pomrjé. To je „avite col-toré“!!

— Koliko pridelajo avstrijske dežele vina:

	leta 1888	leta 1889
Dolenje Avstrijsko	hktl. 661.730	hktl. 1.615.000
Štajarsko	486.410	315.000
Koroško	80	637
Kranjsko	207.460	135.000
Češko	7.660	9.164
Moravsko	154.110	264.000
Bukovina	—	508
Istra in Primorje	597.190	340.597
Tirolsko in Predarelsko	294.520	339.280
Dalmacija	1.743.580	1.172.041

Vkipe hktl. 4.162.740 hktl. 4.191.227

— Vsi imajo prav. Odvetnik je sedel s svojo gospo pri kavi, ko vstopi v sobo kmet in vpraša odvetnika za svet v nekem prepiru, ki ga ima s svojim sosedom. — „Vi imate prav,“ reče odvetnik. Komaj je zaprl kmet vrata za seboj, kar stopi k odvetniku omenjeni sosed in vpraša ga za svet v taisti zadevi. Odvetnik ga potolaži, rekoč: „Vi imate prav na vsak način.“ — Ko otide še ta kmet z goljufovo tolažbo, reče žena: „Ljubi mož, oba nikakor ne moreta imeti prav. Če ima ta prav, pa oni nima.“ — „Zdaj imaš pa ti prav,“ odgovori ravnodušno „prijatelj prava“.

— Izvenredno naravno prikazen so opažali v pristanišču mesta Batuma ob Črnem morji. Dne 23. meseca januarja umaknilo se je morje nazaj, dasiravno ni bilo najmanjše sape ču-titi. Površje morskó se je znižalo za 18 metrov (?!), in pristanišče se je popolnoma izpraznilo. Ker je voda ladije seboj potegnila, provzročila je veliko škode.

— Velik dobrotnik je Rihard Cadbury, kateri je podaril mestu Birminghamu svoto v znesku 300.000 gld. (30.000 funtov šterl.), da se sozida bolnišnica za otroke.

— Naopak razumel. „Glejte, ta mož, ki tu jaše, je prišel pred desetimi leti v Berlin in imel samo dvoje raztrgane hlače, a zdaj ima dva milijona.“ — „Za Boga svetega, čemu mu je dva milijona raztrganih hlač.“

Telegrami.

Dunaj, 2. aprila. Najvišji komornik grof Trautmannsdorf je imenovan kanclerjem Franc-Josipovega reda.

Temešvar, 1. aprila. Melhior Farkas je obsojen na osem let težke ječe in 2000 gld. denarne kazni; loterijska uradnika Szobovits in Püspöky sta obsojena vsak na osem let, žena Telkesy na dve leti, Peter Hergatt na tri. Obsojenci morajo povrniti škodo avstrijskemu erarju 480.000 gld., ogerskemu 24.000.

Berolin, 1. aprila. Baron Marschall je imenovan državnim tajnikom v vnanjem mi-nisterstvu. Cesar Viljem bode obiskal ruskega carja v Krasnem Selu povodom poletnih vo-jaskih vaj.

Friedrichsruhe, 2. aprila. Bakljade se je vdeležilo 1300 železniških uradnikov. Bis-marek je v odgovoru na besede predsednika Krahna naglašal, da ima Maybach velike za-sluge za železnice, in svetoval, naj bodo pre-vidni, ker so tudi trdi kamni, ki se ne dadó razbiti. Cesar je podaril Bismarku po-dobo v telesni velikosti in pipo.

Tuji.

31. marca.

Pri *Sonu*: Herzfeld in Walter, potovalec, z Dunaja. — Hirschman, trgovec, iz Siska. — Merslinar z Dobrove. — Schwarz iz Grada. — Scherian, pisar, iz Sromel. — Muršec, uradnik, iz Zagreba. — Košar, župnik v pokoju, z Dobrove. — Dr. Franc Elsler iz Grada. — Jak, gozdni oskrbnik, iz Radone.

Pri *Mattcu*: Willinger, Klaus, Fabek, Glas in Rosen-thal, trgovci, z Dunaja. — Stoniš, uradnik, iz Črnomlja. — Czezetka, zasebni uradnik, iz Prage. — Baron Lazzarini in Huber, zasebnik, iz Grada. — Dr. Perišič iz Starega trga. — Depolo, posestnik iz Brda na Goriškem

Pri *Južnem kolodvoru*: Stein in Per trgovca z Dunaja.

Peterburg, 1. aprila. Car in carinja sta te dni obiskala vojaško ječo. Takoj drugi dan je bilo izpuščenih 61 vojakov.

Carigrad, 2. aprila. Vest, da so turške ladije odplule v krečanske vode, ni resnična.

Umrli so:

31. marca. Katra Klemenc, stavbinskega asistenta hči, 2¾ leta, Parne ulice 11, jetika.

1. aprila. Roza Jenček, užitninskega paznika hči, 14 mes.; Streliške ulice 11, pneumonia po osepnicah.

V bolnišnici:

31. marca. Ivan Černe, delavec, 46 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	737.1	6.8	sl. svzh.	oblačno	
1 2. u. pop.	738.7	9.0	sl. vzh.	"	0.30
9. u. zveč.	739.8	6.2	svzhod	"	dež
Srednja temperatura +7.0° za 0.3° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	87 gld. 90 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	88 " 05 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 20 "
Papirna renta, davka prosta	102 " 90 "
Akije avstr.-ogerske banke	939 " — "
Kreditne akije	302 " 25 "
London	119 " 30 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleon	9 " 45½ "
Cesarski cekini	5 " 65 "
Nemške marke	58 " 50 "

Občinskega tajnika

išče podpisano županstvo. Zmožen mora biti popolnoma slovenskega in nemškega je-zika v besedi in pisavi. Kaveije mora polo-žiti bodisi v gotovini, vrednostnih papirjih ali hipotekah 500 gld. — Letna plača znaša 500 gld. — Čas za vložitev pismenih prošenj je določen do 15. aprila t. l. Nastop službe 1. maja t. l.

Občina Št. Mihel - Stopiče pri Rudolfovem, dné 1. aprila 1890.

Fran Kastelic,
župan.

(3—1)

Ivan Kregar,

izdelovalec cerkvenega orodja in posode

Rimska cesta št. 11, Ljubljana,

naznanja prečast. duhovščini in sl. občinstvu, da je otvoril

pasarsko delalnico

ter se priporoča v izdelovanje najraznovrstnejšega cerkvenega orodja, kakor:

monštrano, ciborjev, kelihov, tabernakelj-nov, svečnikov, lestencev (lustror) itd., ka-tero obljubi izvršiti po najnovejši obliki, po poslanih vzorcih ali lastnem načrtu poštno, lično, trpežno in po najnižji ceni.

Sprejemlje tudi staro orodje v popravo in pre-novljenje, posrebuje in pozlatuje v ognji. (25)

Ilustrovani ceniki so zastoj in franko na razpolago.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

pre. oo. Benediktincev

opatiije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, pripor.

Najtečje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bru-selj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnji-lobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepcuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. citateljem, opozorjé na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrda **SEQUEY** Bordeaux

(Francija)

rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dob. se v vseh lekarnah in prodajalnicah

(31)

